

respodeant roganti ; scire enim ex ipsis libet , undenam perspectum habeant , cùm quædam loca Deo videantur corpus humanum adungere , quædam detrahere , hæc propriè loqui , atque intelligenda esse , ista verò impropriè. Nam si quispiam directè contrarium statueret , assereretque omnia ista loca , in quibus illi *διδραγοποιθεῖαν* ponunt , propriè , & contrà , in quibus *θειοπρίπειαν* agnoscunt , impropriè esse intelligenda ; sicque fieri explicatu faciliora , atque planiora ; Quânam quæso ratione hunc interpretem erroris convincerent ? quibus argumentis ipsius explicationem falsitatis arguerent ? nullis sanè nisi ex Philosophiâ petitis , ad quam , tanquam ad sacram anchoram , ut ipsorum antecessores refugerunt , sic & ipsis refugiendum esset , nisi incassum verba fundere , & oleum atque operam ludere vellent.

Alterum exemplum sit de Eucharistiæ Sacramentò , cujus institutionis verba , *Hoc est corpus meum* , in varios à Christianis torquentur sensus. Papistæ enim sic explicant , Hoc transsubstantiatur in corpus Christi ; Lutherani autem hõc modò intelligunt , Hic panis localiter conjungitur corpori Christi ; Reformati denique ita interpretantur , Hic panis est signum corporis Christi. At harum trium discrepantium explicationum quænam est vera ? quænam falsa ? quænam sensui respondet , quem in animò habuit Christus , dum hæc verba proferebat ? Edocuit hoc Philosophia. Reformati enim illius ope suam stabilierunt , ac Pontificiorum & Lutheranorum sententiam absurdam esse ostenderunt ; dum ex Physicis demonstrârunt , Panem , salvis remanentibus illius accidentibus , in aliud corpus non posse transsubstantiari , nec unum idemque corpus posse pluribus locis simul inesse , nec duo corpora in unò eòdemque locò , & alias absurditates , quæ horum opinionem necessariò consequuntur.

Ultimum in Scenam prodeat exemplum de S. S. Trinitate , quæ apud quosdam Theologos Mysterium audit , apud alios monstrum omnium absurditatum farragine refertum. Hanc ut illi contra horum insultus atrocissimos defenderent , & fartam tectam , quamvis ignotam , & non intellectam conservarent , quænam monstra vocabulorum , quasnam distinctio- num nugas ex intimis Metaphysices penetralibus atque adytis non petierunt , aut de novò , si non reperirent , finxerunt ? Quantò sanè satius fuisset illam pro Mysteriò non habuisse , & Philosophiæ ope , antequam , quòd esset , statuerent , secundum veræ Logices præcepta , quid esset , cum Cl. Kekkermannò investigâsse ; quàm tantò fervore ac labore in profundissimas speluncas , & obscurissimos Metaphysicarum speculationum atque fictionum recessus se recipere , ut ab Adversariorum telis sententiam suam in tutò collocarent. Profectò magnus ille Vir , in omnibus Aristotelicæ Philosophiæ partibus perdoctus , *System. Theol. lib. 1. cap. 3. dogma illud* , quam-

vis